

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
أَتَتْهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾

70 Yûsuf, onların yüklerini, denklerini hazırlarken altın su tasını kardeşinin yükünün içine koydu. Sonra bir tellal:

“- Hey kervancılar, siz hırsızsiniz” diye bağırdı.

قَالُوا وَاَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾

71 Yûsuf’un kardeşleri onlara dönerek:

“- Ne kaybettiniz de arıyorsunuz?” dediler.

قَالُوا نَفَقْدُ صُوعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾

72 Onlar:

“- Kaybettiğimiz kralın altın su tasını arıyoruz. Onu getirene bir deve yükü bahşiş var” dediler, içlerinden biri:

“- Buna ben de kefilim” dedi.

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾

73 Yûsuf’un kardeşleri:

“- Allah’a andolsun ki, bizim ülkede, yeryüzünde fesat çıkarmak için gelmediğimizi siz de biliyorsunuz. Biz hırsız da değiliz” dediler.

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾

74 Yûsuf’un adamları:

“- Peki yalanınız ortaya çıkarsa, cezası nedir?” dediler.

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾

75 Onlar:

“-Yükünde hırsızlık mal bulunanın cezalandırılmasıdır. O şahsı bir sene alıkoyup çalıştırmak, bir kısım özgürlüklerini kısıtlamaktır. Biz, zâlimlere, haksızlara işte böyle ceza veririz” dediler.

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ
مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

76 Bunun üzerine Yûsuf, kardeşi Bünyamin’in yükünden önce, öteki kardeşlerinin yüklerini aramaya başladı. Sonra da tası Bünyamin’in yükünden çıkarttı. Bu tür bir çare üretebileceğini Yusuf’a biz ilham ettik. Yoksa, kralın mevzuatına, kanunlarına göre kardeşini alıkoyamayacaktı. Ancak Allah’ın sünnetinin, düzeninin yasaları içinde, iradesinin tecellisine uygun olduğu takdirde, diyecek yoktur. Biz, sünnetimize, düzenimizin yasalarına uygun olarak, irademizin tecellisine tâbi, akıllı ve sorumlu kullarımızdan bazılarının ilim ve hikmetteki derecelerini yükseltiriz. Her ilim sahibinin üstünde daha iyi bilen biri, Allah vardır.

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾

77 Kardeşleri:

“- Eğer o çalmışsa, çok görülmez, daha önce onun kardeşi Yûsuf da çalmıştı” dediler. O vakit Yûsuf bunu içine attı. Onlara hiç belli etmeden:

“- Siz daha kötü durumdasınız. Allah anlattıklarınızı, yakıştırdıklarınızı çok iyi bilir” dedi.

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنْ

الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

78 Kardeşleri:

“- Ey Devletlü vezirim, onun çok yaşlı bir babası var. Onun yerine bizden birini alıkoy. Biz seni iyiliği, iyi niyetleri, dinin, ahlâkın ve kamu vicdanının emirlerini, devamlı davranışlarına, ilişkilerine, görevlerine, hayatına yansıtan, samimiyetle ibadet eden, aktif olarak iyiliğe, iyi uygulamaya, iyileştirmeye örnek olan, işlerinde mükemmellik, dürüstlük ve başarı için dikkat harcayan, hayırlı icraatlar, kalıcı hizmetler yapan idarecilerden ve mü’minlerden biri olarak görüyoruz” dediler.